

Улога Народне скупштине Републике Србије у процесу европских интеграција

Издавач:

Народна скупштина Републике Србије
кроз пројекат „Регионална сарадња
за европске интеграције“ који, у име
немачког Савезног министарства за
економску сарадњу и развој (BMZ),
спроводи Deutsche Gesellschaft für
Internationale Zusammenarbeit (GIZ).

Ауторски тим:

Одељење за европске интеграције
Народне скупштине Републике Србије

Лектура:

Ива Радић

Дизајн и припрема за штампу:

Моника Ланг

Београд, септембар 2025. године

Израду публикације подржало је немачко Савезно министарство за економску сарадњу
и развој (BMZ) кроз Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ).

Ставови изнети у публикацији не представљају нужно ставове GIZ или BMZ.

Implemented by
giz Deutsche Gesellschaft
für Internationale
Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

Улога Народне скупштине Републике Србије у процесу европских интеграција

Садржај

Увод	5
1. Критеријуми за приступање Европској унији	6
2. Методологија проширења	7
3. Проширење Европске уније – кораци ка чланству	10
4. Процес приступања Републике Србије Европској унији	12
4.1. Хронологија	12
4.2. Институционални оквир за преговоре о приступању Европској унији	14
5. Улога Народне скупштине у приступним преговорима кроз остваривање законодавне, контролне и представничке функције	16
5.1. Законодавна функција	17
5.1.1. Усклађивање националног законодавства с правним тековинама Европске уније (EU <i>acquis</i>)	18
5.2. Контролна функција	22
5.2.1. Разматрање предлога преговарачких позиција	24
5.2.2. Годишњи извештај Европске комисије о Републици Србији	24
5.2.3. Надзор над претприступним фондовима	25
5.2.4. Јавно слушање	25
5.3. Представничка функција	26
5.3.1. Јавност рада	26

6. Сарадња Народне скупштине с Европским парламентом	27
6.1. Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање Европске уније и Србије	27
6.2. Резолуција Европског парламента о Републици Србији	30
6.3. Директорат Европског парламента за сарадњу с националним парламентима	31
6.4. Остали видови сарадње	31
7. Парламентарна дипломатија	33
7.1. Мултилатерална сарадња	34
7.1.1. КОСАП	34
7.1.2. КОСАК	35
7.1.3. Берлински процес	35
7.2. Билатерална сарадња	36
8. Сарадња на нивоу служби парламената	37
8.1. Твининг сарадња	37
8.2. ТАIЕХ	37
8.3. IРЕХ	38
8.4. Остали видови сарадње	39

Скраћенице

АФЕТ/АФЕТ	Одбор за спољне послове Европског парламента
ЕЕАС/EEAS	Европска служба за спољне послове
ЕК	Европска комисија
ЕП	Европски парламент
ЕУ	Европска унија
EU acquis	правне тековине Европске уније
ИПА/IPA	Инструмент за претприступну помоћ
IREX	Међупарламентарна база података за размену информација о ЕУ
КОСАК/COSAC	Конференција одбора за европске послове парламената држава чланица Европске уније
КОСАП/COSAP	Конференција одбора за европске интеграције/ послове парламената земаља учесница Процеса стабилизације и придруживања Југоисточне Европе
НКЕУ	Национални конвент о Европској унији
НПАА	Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније
НСРС	Народна скупштина Републике Србије
ОЕБС	Организација за европску безбедност и сарадњу
ПОСП	Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање Европске уније и Србије
РС	Република Србија
Савет ЕУ	Савет Европске уније (Савет министара)
ССП	Споразум о стабилизацији и придруживању
ТАIEX	Инструмент за техничку помоћ и размену информација

Увод

Поред тога што је Влада Републике Србије надлежна да непосредно води и координира преговоре о приступању Републике Србије у Европску унију, улога Народне скупштине Републике Србије у овом процесу је од изузетног значаја. Као највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти, Народна скупштина кроз своју контролну функцију врши надзор над радом извршне власти, па самим тим и над вођењем приступних преговора.

Народна скупштина је своју улогу у процесу европских интеграција дефинисала низом правних докумената. На тај начин, својим активним деловањем настоји да допринесе успешном вођењу и окончању преговора о приступању Републике Србије Европској унији, уважавајући и унапређујући вредности и начела на којима Европска унија почива.

Ова публикација је пре свега намењена народним посланицима, али може бити извор информација и стручној служби Народне скупштине, као и грађанима који желе да боље схвате улогу и рад Народне скупштине, њених радних тела и стручних служби у процесу европских интеграција.

У изради публикације учествовало је Одељење за европске интеграције Народне скупштине, уз подршку немачког Савезног министарства за економску сарадњу и развој (BMZ) кроз пројекат „Регионална сарадња за европске интеграције“ који спроводи Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ).

1. Критеријуми за приступање Европској унији

Уговор о Европској унији утврђује услове (члан 49) и принципе (члан 6. став 1) којима мора да се прилагоди свака држава која жели да постане чланица Европске уније (ЕУ).

Одређени критеријуми морају бити испуњени да би земља кандидат приступила ЕУ. Ти критеријуми, познати као Копенхашки критеријуми, утврђени су на седници Европског савета у Копенхагену 1993. године, а додатно ојачани на седници Европског савета у Мадриду 1995. године.

Копенхашки критеријуми:

политички критеријуми – стабилност институција које гарантују демократију, владавину права, поштовање људских права и заштиту права мањина;

економски критеријуми – функционисање тржишне економије и способност да се издржи притисак конкуренције и тржишне снаге унутар ЕУ;

правни критеријуми – способност преузимања обавеза чланства, укључујући и капацитет за ефикасно спровођење правила, стандарда и политика које чине правни поредак ЕУ, као и приврженост циљевима политичке, економске и монетарне уније;

административни капацитети – способност изградње ефикасних административних капацитета.

Процес преговора о приступању државе Европској унији тренутно се води у складу с методологијом проширења, формално усвојеном на састанку Савета Европске уније, 25. марта 2020. године.

Пре усвајања важеће методологије проширења, процес приступања заснивао се на кредибилној перспективи проширења¹, што је подразумевало јачање владавине права, основних права и административних капацитета, економски развој и конкурентност, помирење, добросуседске односе и развој регионалне сарадње.

Основни циљ важеће методологије проширења јесте оживљавање политике проширења усвајањем јаснијих критеријума. Заснива се на следећим принципима:

1. већа кредибилност

(More credibility);

2. снажније политичко управљање

(A stronger political steer);

3. динамичнији процес

(A more dynamic process);

4. предвидивост и условљавање

(Predictability, positive and negative conditionality).

¹ "A credible enlargement perspective for and enhanced EU engagement with the Western Balkans"

Преговори са Србијом воде се у **35 преговарачких поглавља**, од чега су 33 преговарачка поглавља груписана у шест кластера, а поглавља 34 (Институције) и 35 (Остала питања) третирају се засебно. Први кластер се односи на владавину права, док се остали кластери односе на унутрашње тржиште, конкурентност и инклузиван раст, животну средину и инфраструктурно повезивање, пољопривреду и кохезиону политику и спољну политику.

У важећој методологији, као и у претходној, постоји институт **суспензивне клаузуле**². Осим тога, на инсистирање појединих држава чланица, предложен је принцип реверзибилности, уколико се процени да је дошло до значајног назадовања у одређеној области. У циљу пружања подстицаја, предвиђено је да земље, које буду довољно напредовале у задатим реформама, буду постепено укључиване у ЕУ политике, програме и тржиште, уз већу финансијску подршку и улагања.

Република Србија је формално прихватила актуелну методологију у септембру 2020. године. Након одржаних расправа и консултација, документ о примени усвојене методологије проширења на приступне преговоре са Црном Гором и Србијом усвојен је на састанку Савета ЕУ 6. маја 2021. године, а Прва међувладина конференција са Србијом, у складу с новом методологијом, одржана је 22. јуна 2021. године.

² С обзиром на то да се поштовање политичких критеријума прати током целог процеса приступања, у случају да се утврде озбиљно кршење владавине права и демократских принципа, кршење људских права и слобода, Савет на предлог Европске комисије, или једне трећине држава чланица, може одлучити о привременом прекиду преговора и условима под којима би они били настављени. Овај механизам „условљавања“ омогућава ЕУ да задржи утицај постепеним укључивањем земаља кандидата у политике и тржишта, пружајући подстицаје за реформе, али и задржавајући могућност заустављања напретка у случају значајних назадовања.

1 ОСНОВЕ

- 23 - Правосуђе и основна права
- 24 - Правда, слобода и безбедност
- 5 - Јавне набавке
- 18 - Статистика
- 32 - Финансијска контрола

2 УНУТРАШЊЕ ТРЖИШТЕ

- 1 - Слободно кретање робе
- 2 - Слободно кретање радника
- 3 - Право пословног настанивања и слобода пружања услуга
- 4 - Слободно кретање капитала
- 6 - Право привредних друштава
- 7 - Право интелектуалне својине
- 8 - Политика у области конкуренције
- 9 - Финансијске услуге
- 28 - Заштита потрошача и здравља

3 КОНКУРЕНТНОСТ И ИНКЛУЗИВНИ РАСТ

- 10 - Информационо друштво и медији
- 16 - Опорезивање
- 17 - Економска и монетарна политика
- 19 - Социјална политика и запошљавање
- 20 - Предузетништво и индустријска политика
- 25 - Наука и истраживање
- 26 - Образовање и култура
- 29 - Царинска унија

6

КЛАСТЕРА

6 СПОЉНИ ОДНОСИ

- 30 - Спољни односи
- 31 - Спољна, безбедносна и одбрамбена политика

4 ЗЕЛЕНА АГЕНДА И ОДРЖИВА ПОВЕЗАНОСТ

- 14 - Транспортна политика
- 15 - Енергетика
- 21 - Трансевропске мреже
- 27 - Животна средина и климатске промене

5 РЕСУРСИ, ПОЉОПРИВРЕДА И КОХЕЗИЈА

- 11 - Пољопривреда и рурални развој
- 12 - Безбедност хране, ветеринарска и фитосанитарна политика
- 13 - Рибарство
- 22 - Регионална политика и координација структурних инструмената
- 33 - Финансијске и буџетске одредбе

Процес проширења Европске уније почива на **јасним и строгим критеријумима које је неопходно испунити**, као и на принципу **сопствених заслуга**, што значи да свака земља кандидат напредује у складу са сопственим постигнућима.

Од земаља кандидата очекује се спровођење свеобухватних реформи у бројним областима – од владавине права, економије и борбе против корупције и организованог криминала, до јачања административних капацитета.

Главни кораци ка чланству у Европској унији

1 ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА

земља подноси апликацију
Савету

1

2

МИШЉЕЊЕ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ

Комисија даје стручно
мишљење о поднетој
апликацији

3

СТАТУС КАНДИДАТА

државе чланице ЕУ једногласно
одлучују да земљи доделе статус
кандидата

4

ОТВАРАЊЕ ПРЕГОВОРА

након испуњавања услова, уз
сагласност свих држава чланица,
почињу приступни преговори

5

ПРЕГОВАРАЧКИ ОКВИР

Комисија предлаже нацрт оквира
за преговоре. Након што државе
чланице усагласе документ,
преговори формално почињу

6

ТОК ПРЕГОВОРА

преговори се воде по кластерима
и поглављима; за сваки корак
је потребна сагласност свих
држава чланица

7

ЗАВРШЕТАК ПРЕГОВОРА

када су сва поглавља затворена,
Комисија даје мишљење о
спремности земље за чланство

8

ОДЛУКА О ПРИЈЕМУ

државе чланице једногласно
доносе одлуку о закључењу
преговора, а ЕП мора дати своју
сагласност

9

УГОВОР О ПРИСТУПАЊУ

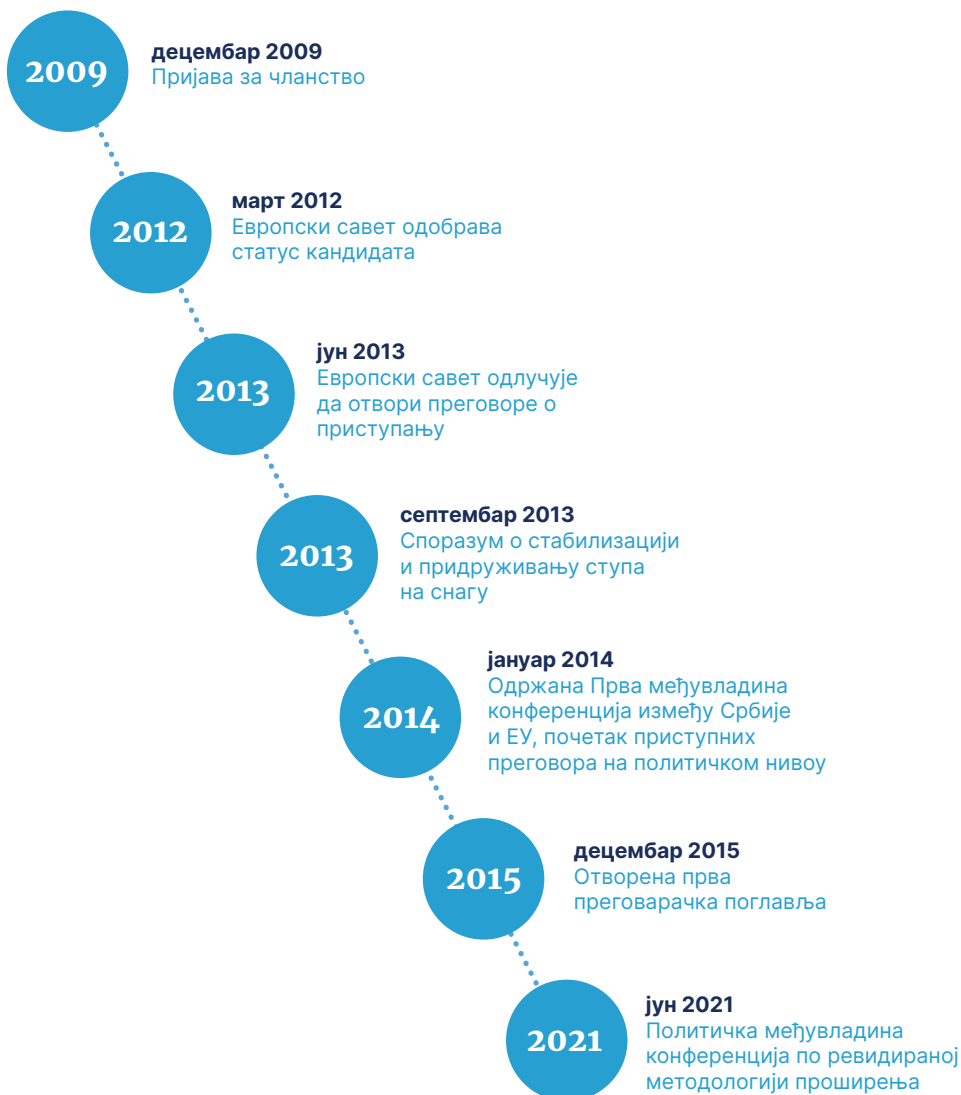
све државе чланице и земља
кандидат потписују и ратификују
Уговор о приступању, чиме се
омогућава званичан улазак у
чланство ЕУ

4.

Процес приступања Републике Србије Европској унији

4.1

Хронологија

Током **Самита Европског савета у Солуну**, 2003. године, Србија је идентификована као потенцијални кандидат за чланство у ЕУ.

Народна скупштина је усвојила **Резолуцију о придруживању Европској унији** 13. октобра 2004. године.

У априлу 2008. године, потписан је **Споразум о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, с једне стране, и Републике Србије, с друге стране (ССП)**, а 2009. године Србија је формално поднела захтев за чланство.

У марту 2012. године, Србија је добила **статус кандидата** за чланство у ЕУ, а у септембру 2013. године, ССП је ступио на снагу, након ратификације свих држава чланица ЕУ.

У складу с одлуком Европског савета, из јуна 2013. године, о отварању преговора о приступању са Србијом, Савет ЕУ је, у децембру 2013. године, усвојио **Преговарачки оквир** Европске уније за Републику Србију и договорио одржавање Прве међувладине конференције са Србијом, у јануару 2014. године.

Србија је **прва поглавља отворила** на Другој међувладиној конференцији, у децембру 2015. године.

У јуну 2021. године, одржана је међувладина конференција која представља прекретницу у приступним преговорима, јер је прва која је одржана од када је Савет одобрио ревидирану методологију проширења, која се сада примењује и на процес приступања Србије.

Европска комисија је усвојила **План раста за Западни Балкан**, у новембру 2023. године, документ који се заснива на четири стуба:

- унапређивање економске интеграције са Јединственим тржиштем Европске уније;
- јачање економске интеграције унутар Западног Балкана кроз Заједничко регионално тржиште;
- убрзање фундаменталних реформи и
- повећање финансијске помоћи за подршку реформама кроз Инструмент за реформе и раст за Западни Балкан.

Влада Републике Србије је усвојила **Реформску агенду** Републике Србије, у октобру 2024. године.

Институционални оквир за преговоре о приступању Европској унији

Основа институционалне структуре укључује систем тела за координацију процеса приступања Европској унији.

- а) **Координационо тело, Савет Координационог тела и 35 преговарачких група за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији** које су распоређене у шест преговарачких кластера.

На седници одржаној 21. октобра 2024. године, Влада је усвојила Одлуку о оснивању Координационог тела за процес приступања Републике Србије Европској унији. Овако успостављена структура, с дефинисаним задацима и међусобним односом радних тела која се успостављају, има за циљ унапређење координације спровођења реформског процеса у кључним секторима за процес приступања Европској унији.

- б) **Тим за подршку преговорима** врши хоризонталну координацију обављања послова надлежних институција у процесу преговора. Задужен је за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији, по свим преговарачким кластерима и поглављима и у свим фазама преговора о приступању Републике Србије Европској унији.

Министарство за европске интеграције пружа стручну и административно-техничку подршку раду Тима за подршку преговорима.

- в) **Стална Мисија Републике Србије при Европској унији** јесте главни канал комуникације с институцијама Европске уније и државама чланицама Европске уније.

Европска унија у преговарачком оквиру прописује да ће се преговори формално обављати у форми међувладине конференције о приступању Републике Србије Европској унији, као и да ће се договорено на техничком нивоу преговора формално потврђивати у облику заседања међувладине конференције. Влада посебним актом одређује састав делегације за сваки састанак међувладине конференције о приступању Републике Србије Европској унији.

- г) У процесу преговора о приступању важну улогу има **Народна скупштина Републике Србије**.

Координационо тело	Тим за подршку преговорима
Савет Координационог тела	Стална Мисија Републике Србије при Европској унији
35 преговарачких група за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији	Народна скупштина Републике Србије

5. Улога Народне скупштине у приступним преговорима кроз остваривање законодавне, контролне и представничке функције

Народна скупштина је највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији. Надлежност Народне скупштине утврђена је чланом 99. Устава Републике Србије.

Не постоји акт који на једном месту свеобухватно дефинише надлежности Народне скупштине у процесу приступања ЕУ.

Надлежност Народне скупштине у овом процесу прописана је:

- **Законом о Народној скупштини,**
.....
- **Пословником Народне скупштине,**
.....
- **Резолуцијом о придруживању Европској унији,**
.....
- **Резолуцијом о улози Народне скупштине и начелима у процесу преговора о приступању ЕУ и**
.....
- **Одлуком Одбора за европске интеграције о поступку разматрања предлога преговарачке позиције у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији.**

У Народној скупштини основан је, 2003. године, **Одбор за европске интеграције**, а 13. октобра 2004. године, Народна скупштина је усвојила Резолуцију о придруживању Европској унији, која у тачки 4. прописује да је Народна скупштина преузела обавезу да усклађивање националног законодавства са законодавством ЕУ буде приоритет у раду, укључујући и увођење посебних процедура за побољшање ефикасности тог процеса.

Народна скупштина је, почетком 2006. године, уз помоћ Мисије ОЕБС-а у Србији, формирала Канцеларију за усклађивање прописа, у којој су запослени правници и економисти с одговарајућим професионалним искуством, образовањем и активним знањем званичних језика Европске уније. Након што је престала да постоји државна заједница Србија и Црна Гора, у јулу исте године формирано је **Одељење за европске интеграције**, у које су интегрисане службе Канцеларије за усклађивање прописа и Одбора за европске интеграције Народне скупштине.

5.1

Законодавна функција

У складу с одредбама члана 72. став 4. **Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране**, који је ступио на снагу 1. септембра 2013. године, предвиђено је да ће се усклађивање националног законодавства са законодавством ЕУ остварити на основу посебног програма, договореног између Европске уније и Републике Србије.

Након добијања статуса земље кандидата за чланство у Европској унији 2012. године, Влада је, 28. фебруара 2013. године, усвојила **Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније (НПАА)**. Документ је, у складу с развојем процеса европских интеграција, до сада био ревидиран у неколико наврата. На основу НПАА,

Одељење за европске интеграције, за интерне потребе, сачињава План законодавне активности за сваку годину.

5.1.1.

Усклађивање националног законодавства с правним тековинама Европске уније (EU *acquis*)

Усклађивање националног законодавства с правним тековинама Европске уније на транспарентан и доследан начин сматра се приоритетом у раду Народне скупштине. Овај процес захтева структурирану координацију с Владом Републике Србије, која је задужена за израду предлога закона у којима се утврђује степен усклађености предложених законских решења с правним тековинама Европске уније.

Одбор за европске интеграције разматра све предлоге закона које подноси Влада, а којима се врши усклађивање националних прописа с правним тековинама Европске уније. Делокруг рада Одбора за европске интеграције прописан је у члану 64. Пословника Народне скупштине. Одбор за европске интеграције има 17 чланова и 17 заменика чланова.

Према члану 64. Пословника Народне скупштине делокруг рада Одбора за европске интеграције је да:

- разматра предлог закона и другог општег акта са становишта њихове прилагођености прописима Европске уније и Савета Европе и даје претходно мишљење о оправданости скраћеног поступка;
 - разматра планове, програме, извештаје и информације о поступку стабилизације и придруживања Европској унији;
 - прати реализацију стратегије придруживања, предлаже мере и покреће иницијативе за убрзавање реализације стратегије придруживања у оквиру надлежности Народне скупштине;
 - предлаже мере за успостављање општег, националног споразума о придруживању Србије европским институцијама;
 - развија сарадњу с одборима парламената других земаља и парламентарним институцијама Европске уније.
- Одбор за европске интеграције обавља и друге послове у складу са законом и Пословником НСПС.

Да би процес усклађивања националног законодавства с правним тековинама ЕУ био јаснији, требало би најпре да се осврнемо на поступак подношења предлога закона.

Према Уставу Републике Србије, овлашћени предлагачи закона јесу народни посланици, Влада,

скупштина аутономне покрајине или најмање 30.000 бирача, као и Заштитник грађана и Народна банка Србије, у областима из своје надлежности.

У случају када је овлашћени предлагач Влада, процес хармонизације националног законодавства спроводи се на три нивоа. Први

ниво јесте ресорно министарство које израђује нацрт закона заједно са изјавом о усклађености, као и с табелом усклађености прописа, у случају потребе. Такав нацрт закона доставља се Министарству за европске интеграције на мишљење, а након тога га Влада усваја као предлог закона и шаље Народној скупштини, где га разматра Одбор за европске интеграције, у складу са чланом 64. Пословника Народне скупштине.

У случају када су предлагачи закона народни посланици, не спроводи се поменути поступак, већ је за овај сегмент задужена стручна служба Народне скупштине. Запослени у Одељењу за европске интеграције попуњавају образац

изјаве о усклађености, а уколико постоји потреба и образац **табеле усклађености** прописа. Табела усклађености прописа представља табеларни приказ подударности одредаба предлога националног прописа са секундарним изворима права ЕУ.

Приликом попуњавања ових образаца, запослени у Одељењу користе обрасце које је Влада усвојила Закључком о усвајању образаца за попуњавање инструмената за усклађивање прописа Републике Србије с прописима Европске уније, а којим су усвојена и методолошка упутства за попуњавање инструмената за усклађивање прописа Републике Србије с прописима Европске уније.

Примери
обрасца изјаве о
усклађености и
обрасца табеле
усклађености
прописа

ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА
ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа
2. Назив прописа
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
- а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
 - в) Оцена испуњености обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење некоег захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изradi стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/E3, али се не врши и пренос те одредбе директиве).
6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?
7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?
8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изradi прописа и њихово мишљење о усклађености.
- Потпис руководиоца органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат.

1. Назив прописа Европске уније :				2. „CELEX” ознака ЕУ прописа		
3. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа:				4. Датум израде табеле:		
5. Назив (нацрта, предлога) прописа чије одредбе су предмет анализе усклађености са прописом Европске уније:				6. Бројевне ознаке (инифре) планираних прописа из базе ИПАА:		
7. Усклађеност одредби прописа са одредбама прописа ЕУ:						
а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Одредба прописа ЕУ	Садржина одредбе	Одредбе прописа Р. Србије	Садржина одредбе	Усклађеност ¹	Разлози за делимичну усклађеност, неусклађеност или неспоразум	Напомена о усклађености

¹ Потпуно усклађено - ПУ, делимично усклађено - ДУ, неусклађено - НУ, неспоразум - НП

На основу члана 56. Закона о Народној скупштини, Влада подноси Народној скупштини извештај о раду на захтев Народне скупштине, а најмање једном годишње. Народна скупштина врши контролу над радом Владе или члана Владе постављањем посланичког питања, подношењем интерпелације, гласањем о неповерењу Влади или поједином члану Владе и образовањем анкетног одбора. Сазивање и ток седнице Народне скупштине на којој Влада одговара на посланичка питања, као и поступак контроле над радом Владе или члана Владе, уређује се Пословником Народне скупштине.

Према члану 228. Пословника Народне скупштине, Влада извештава Народну скупштину о свом раду, вођењу политике, извршавању закона и других општих аката, затим о остваривању плана развоја и просторног плана, као и о извршавању буџета Републике. **Влада подноси извештај о свом раду** Народној скупштини кад то Народна скупштина затражи, или по сопственој иницијативи, а најмање једанпут годишње.

Народна скупштина може, на предлог појединог одбора, без претреса, закључити да од Владе затражи извештај о раду Владе, односно извештај којим ће Влада обавестити Народну скупштину о питањима вођења политике, извршавања закона и других општих аката у одређеној области.

Извештај Владе, одмах по пријему, председник Народне скупштине доставља народним посланицима ради упознавања. Народна скупштина може да одлучи, на предлог одбора који је размотрио извештај Владе, да се разматрање извештаја обави и на седници Народне скупштине.

На основу члана 229. Пословника Народне скупштине, министар информисе надлежни одбор Народне скупштине о раду министарства једном у три месеца. На седници одбора, питања министру о поднетој информацији могу да постављају чланови надлежног одбора и овлашћени представник посланичке групе која нема члана у том одбору.

О закључцима одбора поводом поднете информације, одбор подноси извештај Народној скупштини.

Народна скупштина је своју улогу, у процесу приступних преговора, дефинисала усвајањем **Резолуције о улози Народне скупштине и начелима у преговорима о приступању Републике Србије Европској унији**, 16. децембра 2013. године. Усвајањем Резолуције Народна скупштина је ојачала своју контролну улогу у процесу преговора о приступању Републике Србије и спремност да кроз сарадњу са цивилним друштвом, стручном јавношћу и другим заинтересованим чиниоцима, обезбеди инклузивност у свим фазама преговора о приступању Републике Србије Европској унији, с циљем да се постигне потпуна и благовремена обавештеност о току преговора о приступању, као и о постигнутим резултатима.

Такође, Резолуцијом је наглашена **важност сарадње Народне скупштине и Владе Републике Србије**, која је надлежна да води и координира процес преговора о приступању, како би у најкраћем року били испуњени сви потребни политички, економски, правни и институционални критеријуми за чланство у Европској унији. Назначена је и неопходност да се у процес праћења преговора о приступању укључе одбори Народне скупштине Републике Србије, у чијем делокругу су питања из одговарајућих преговарачких

позиција, док Одбор за европске интеграције има централну улогу у координацији свих активности.

Резолуцијом је предвиђено да члан Владе задужен за европске интеграције и шеф Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији³ подносе тромесечне извештаје Одбору за европске интеграције, а на захтев Одбора и чешће, о актуелном стању у процесу преговора с Европском унијом. Влада подноси Народној скупштини извештај о току преговора о приступању Републике Србије Европској унији два пута годишње, односно по завршетку шестомесечног циклуса председавања Саветом Европске уније.

Министарство за европске интеграције тромесечно извештава Одбор за европске интеграције Народне скупштине о спровођењу НПАА.

3 Актуелни институционални оквир за преговоре о приступању Европској унији измењен је у односу на институционални оквир који је постојао у периоду отпочињања процеса приступних преговора. У тренутку усвајања Резолуције о улози Народне скупштине и начелима у преговорима о приступању Републике Србије Европској унији, тадашњи институционални оквир за преговоре имао је и министра за европске интеграције и шефа Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији. За детаљнији преглед актуелног институционалног оквира за преговоре о приступању Европској унији, погледајте страну 14.

Посебном **Одлуком Одбора за европске интеграције о поступку разматрања предлога преговарачке позиције у процесу преговора о приступању Републике Србије Европској унији** (јун 2014. године) прописан је поступак разматрања предлога преговарачке позиције на седници Одбора за европске интеграције и одбора у чијем су делокругу питања из одговарајуће преговарачке позиције.

Седници Одбора за европске интеграције, на којој се разматра

предлог преговарачке позиције, присуствују овлашћени представник Владе, председник преговарачке групе и шеф Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији. Одбор за европске интеграције даје мишљење и/или доноси препоруке о предлогу преговарачке позиције. Влада разматра мишљење и препоруке Одбора за европске интеграције приликом усвајања преговарачке позиције и обавештава Одбор о усвојеној преговарачкој позицији.

Оцена рада Народне скупштине у процесу европских интеграција и хармонизације прописа може се најбоље сагледати кроз годишње извештаје Европске комисије. Народна скупштина је успоставила **праксу пленарних расправа о извештајима Европске комисије о Републици Србији**, након чега се усвајају закључци на пленуму Народне скупштине.

Наиме, након што шеф Делегације Европске уније у Републици Србији представи извештај Европске

комисије, на седници Одбора за европске интеграције, а на којој је присутан и министар надлежан за европске интеграције, народни посланици (најчешће су то чланови Одбора за европске интеграције) подносе у скупштинску процедуру **предлог закључка поводом представљања извештаја Европске комисије о Републици Србији**. Поводом тог предлога, заказује се седница Народне скупштине на којој се расправља о поменутом предлогу закључка и његовим налазима.

На пленарним седницама, Народна скупштина ратификује IPA *framework* и финансијске споразуме, али не усваја годишњи извештај о имплементацији ИПА фондова.

Влада доставља на информисање Народној скупштини годишњи извештај о активностима спроведеним у циљу сузбијања непра-

вилности и превара у поступању с финансијским средствима Европске уније у Републици Србији.

Министар за европске интеграције, приликом извештавања Одбора за европске интеграције о стању у преговорима, информисе Одбор о томе колико је средстава из ИПА фондова искоришћено.

Одбори Народне скупштине организују јавна слушања ради прибављања информација, односно стручних мишљења о предлогу акта који је у скупштинској процедури, разјашњења појединих решења из предложеног или важећег акта, разјашњења питања значајних за припрему предлога акта или другог питања које је у надлежности одбора, као и ради

праћења спровођења и примене закона, односно остваривања контролне функције Народне скупштине.

Теме које су релевантне за процес европских интеграција Републике Србије често су на дневном реду јавних слушања у организацији радних тела Народне скупштине.

Од изузетне важности за процес приступања Европској унији јесте укљученост свих грађана и организација цивилног друштва у процес преговора о приступању Републике Србије Европској унији.

У Народној скупштини је успостављена сарадња Одбора за европске интеграције с **Националним конвентом о Европској унији (НКЕУ)**. Национални конвент о Европској унији јесте платформа која окупља организације цивилног друштва ради доприноса процесу приступања Србије ЕУ. НКЕУ је тело које остварује са-

радњу с Народном скупштином у име цивилног друштва у процесу приступних преговора, у складу с добром праксом стратешке сарадње цивилног друштва с највишим законодавним телом у земљи и изабраним представницима грађана. Кроз рад радних група НКЕУ, које тематски прате структуру преговарачких поглавља, и усвајањем закључака и препорука којима се настоје отклонити недостаци у процесу креирања и спровођења реформских мера, организације цивилног друштва постају непосредно укључене у процес преговора.

5.3.1.

Јавност рада

Јавност рада Народне скупштине регулисана је чл. 255, 256, 257, 258, 259, 260. и 261. Пословника Народне скупштине. Седнице Народне скупштине и њених радних тела јесу јавне, осим у случајевима предвиђеним Пословником, када седнице могу бити затворене за јавност.

Седнице Народне скупштине уживо се преносе на јавном медијском сервису (РТС2), интернет страници Народне скупштине и на званичном YouTube каналу Народне скупштине. Седнице радних тела Народне скупштине уживо се пре-

носе на интернет страници Народне скупштине.

На званичном сајту Народне скупштине постоји секција о свим скупштинским активностима, а у подсекцији „Европске интеграције“ наведене су све активности Одбора за европске интеграције – седнице, билатерални сусрети, учешће на конференцијама, састанцима, семинарима итд.

Такође, постоји могућност да одбори организују **седнице ван седишта Народне скупштине**.

6.

Сарадња Народне скупштине с Европским парламентом

Сусрети представника Народне скупштине Републике Србије и Европског парламента формализовани су први пут 2004. године успостављањем редовних годишњих састанака интерпарламентарног дијалога.

Од 2006. године, овај вид сарадње Народне скупштине с Европским парламентом одвијао се кроз годишње интерпарламентарне састанке, који су се наизменично одржавали у Београду и Бриселу или Стразбуру.

6.1.

Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање Европске уније и Србије

Ступањем на снагу Споразума о стабилизацији и придруживању, формирају се нова заједничка тела за његово спровођење, на извршном нивоу, а према члану 12. Споразума, политички дијалог на парламентарном нивоу одвија се у оквиру Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање Европске уније (ПОСП) и Србије који чине посланици Народне скупштине и посланици Европског парламента. Парламентарни одбор је основан с циљем разматрања свих аспеката односа између Србије и Европске уније и свих важних политичких и економских питања у процесу европских интеграција Србије, нарочито у спровођењу Споразума о стабилизацији и придруживању.

Састанци Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање Европске уније и Србије, према Пословнику ПОСП-а, одржавају се два пута годишње, наизме-

нично — у Београду и Стразбуру. Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање има 15 чланова из редова народних посланика НСПС-а и 15 чланова из редова посланика Европског парламента. ПОСП-ом копредседају један посланик НСПС-а и један посланик Европског парламента. Кроз овакву форму дијалога, делегација Европског парламента информише се о напретку Србије у вези с владавином права, политичким и економским критеријумима, након чега се усваја заједничка декларација с препорукама.

САВЕТ ЗА СТАБИЛИЗАЦИЈУ И ПРИДРУЖИВАЊЕ

Чланови Савета ЕУ и Европске комисије и чланови Владе РС
(члан 120. ССП-а)
Надзире примену и спровођење ССП-а
(члан 119. ССП-а)

ОДБОР ЗА СТАБИЛИЗАЦИЈУ И ПРИДРУЖИВАЊЕ

Представници Савета ЕУ и Европске комисије и представници Владе РС
(члан 122. ССП-а)
Може оснивати пододборе (члан 123. ССП-а) који се састоје од представника
Европске комисије и Владе РС

Мултидисциплинарна структура пододбора према областима ССП-а:

1.

Пододбор за
трговину,
индустрију,
царине
и опорезивање

2.

Пододбор за
пољопривреду и
рибарство

3.

Пододбор за
унутрашње
тржиште и
конкурвенцију

4.

Пододбор за
економска и
финансијска
питања и
статистику

5.

Пододбор за
правду, слободу
и безбедност

6.

Пододбор за
истраживање,
иновације,
информационо
друштво и
социјалну
политику

7.

Пододбор за
транспорт,
енергетику,
животну средину,
акцију за климу
и регионални
развој

8.

Посебна група
за реформу
државне управе

ПАРЛАМЕНТАРНИ ОДБОР ЗА СТАБИЛИЗАЦИЈУ И ПРИДРУЖИВАЊЕ

Форум у којем посланици Европског парламента и посланици
Народне скупштине РС размењују мишљења
(члан 125. ССП-а)

Резолуција Европског парламента о Републици Србији

Европски парламент усваја извештај у форми резолуције, чији текст предлаже **известилац Европског парламента** за Србију. Резолуције Европског парламента немају обавезујући карактер, али служе као важне политичке смернице земљама које се налазе у процесу европских интеграција, као и државама чланицама ЕУ. Пракса је да известилац Европског парламента бар једанпут годишње посети Републику Србију у циљу припреме резолуције Европског парламента.

Известилац је посланик Европског парламента кога именује Одбор за спољне послове (AFET), који је задужен за проширење. За сваку земљу у процесу проширења (нпр. Србију), известилац саставља извештај специфичан за земљу, у којем се процењује целокупан напредак земље у процесу њеног приступања Европској унији.

Известилац сарађује с Европском службом за спољне послове (EEAS), Европском комисијом, цивилним друштвом и политичким групама у ЕП.

Известилац припрема нацрт извештаја који обухвата:

- политичке критеријуме (демократија, избори, парламент, владавина права);
- основна права (слобода медија, права мањина, родна равноправност);
- економске критеријуме и
- усклађеност с правним тековинама ЕУ (поглавља преговора о приступању).

Нацрт извештаја се дистрибуира посланицима Европског парламента у АФЕТ-у, након чега га известилац представља на седници АФЕТ-а. Остали посланици Европског парламента (из свих политичких група) подносе амандмане на нацрт. Известилац, заједно са известиоцима у сенци (посланицима Европског парламента које именује свака политичка група), преговара о компромисним предлозима, у циљу обезбеђивања шире политичке подршке.

Измењени и допуњени извештај ставља се на гласање у АФЕТ-у. Ако буде одобрен, иде на пленарну

седницу. **Извештај се расправља на пленарној седници Европског парламента** у Стразбуру. Посланици Европског парламента могу поднети амандмане пред

пленарну седницу (ако већ нису обухваћени амандманима који су поднети АФЕТ-у). Након расправе, Европски парламент гласа о коначном тексту резолуције.

6.3. **Директорат Европског парламента за сарадњу с националним парламентима**

Директорат ЕП за сарадњу с националним парламентима саветује политичка тела, посланике и секретаријат Европског парламента о њиховој институционалној сарадњи и законодавном дијалогу с националним парламентима. Директорат делује као центар знања за информације о националним парламентима и пружа информације администрацији ЕП о најбољим праксама у националним парламентима.

У организацији Директората, сарадња Народне скупштине Републике Србије с Европским парламентом одвија се и кроз учешће посланика у раду конференција намењених члановима парламента Западног Балкана и Турске. Конференције се неколико пута годишње одржавају у Бриселу, или у неком од парламената региона, на теме од важности за процес европских интеграција.

6.4. **Остали видови сарадње**

Одбор за грађанске слободе, правосуђе и унутрашње послове Европског парламента (ЛИБЕ) у сарадњи са националним парламентима држава чланица ЕУ, сваке године организује међупарламентарне састанке у ЕП на којима се расправља о извештају Европске комисије о владави-

ни права. Европска комисија је од 2024. године у овај извештај, осим државе чланице ЕУ, укључила и земље кандидате: Албанију, Црну Гору, Северну Македонију и Србију. На тај начин, ЛИБЕ је од 2024. године почео, поред представника националних парламената држава чланица ЕУ, да

позива и представнике четири парламента са Западног Балкана на међупарламентарне сасретанке на којима се расправља о извештају Европске комисије о владавини права.

Уз подршку Европског парламента, у периоду од 2019. до 2023. године, одржано је неколико рунди Међустраничког дијалога (IPD) између власти и опозиције о унапређењу изборног оквира и изборних услова у Републици Србији. Формат Међустраничког дијалога је 2023. године прерастао у Процес парламентарног дијалога (PDP) који се одвија у оквиру Народне скупштине.

Народна скупштина, поред усвајања закона и усклађивања с правном регулативом Европске уније, кроз парламентарну дипломатију, доприноси процесу европских интеграција кроз сарадњу, пре свега, с парламентима држава чланица ЕУ, парламентарним скупштинама европских и међународних организација, парламентима држава региона које су кандидати за чланство у ЕУ и, наравно, са Европским парламентом и осталим европским институцијама.

Народна скупштина, посебно Одбор за европске интеграције, учествује у бројним међународним и регионалним активностима и пројектима у области европских интеграција. Чланови Одбора за европске интеграције учествују на састанцима Конференције одбора за европске интеграције земаља учесница Процеса стабилизације и придруживања Југоисточне Европе (КОСАП), догађајима у организацији Савета за регионалну сарадњу (RCC), председавајућим и пленарним састанцима Конференције одбора за европске послове држава чланица Европске уније (КОСАК). Регионална сарадња се реализује кроз активности сталне делегације у Парламентарној скупштини Процеса сарадње у Југоисточној Европи (ПС ПСЈИЕ). Парламентарна дипломатија се одвија и кроз билатералне односе с парламентима држава чланица ЕУ и парламентима земаља у региону.

Најинтензивнији вид мултилатералне парламентарне сарадње Народне скупштине одвија се учешћем у активностима мултилатералних парламентарних институција и организација у којима Народна скупштина има статус пуноправног члана (најчешће) или придруженог члана, односно посматрача, а све у складу са др-

жавним интересима РС и спољнополитичким приоритетима. Народна скупштина је у овим институцијама представљена кроз њене сталне и *ad hoc* делегације. Мултилатерална сарадња је важан фактор за стабилизацију односа и јачање постојеће сарадње на међународном и регионалном нивоу.

Конференција одбора за европске интеграције/послове парламената земаља учесница Процеса стабилизације и придруживања Југоисточне Европе (КОСАП) представља форум за редовну размену мишљења која се односе на Процес стабилизације и придруживања, питања у оквиру процеса преговора о чланству у ЕУ, као и на остале теме које су везане за политику проширења ЕУ. Иницијална намера била је да се направи формат сличан КОСАК-у – Конференцији парламентарних одбора за европске послове држава чланица Европске уније. Конференција је почела с редовним састанцима 2005. године, када је усвојен и Пословник о раду КОСАП-а. Домаћин првог састанка

Конференције била је Босна и Херцеговина. Чланови Конференције су Албанија, Босна и Херцеговина, Северна Македонија, Црна Гора и Србија⁴. Добијањем статуса државе чланице ЕУ, чланство у КОСАП-у престаје.

КОСАП потврђује спремност њених чланова за спровођење реформи које се темеље на основним вредностима ЕУ: развој демократије, владавина права, поштовање људских права и слобода, толеранција и међусобно разумевање. КОСАП суштин-

4 Напомена: У тренутку усвајања Пословника о раду КОСАП-а, постојала је државна заједница Србија и Црна Гора, Северна Македонија је била Бивша Југословенска Република Македонија, а Хрватска је била чланица КОСАП-а, до уласка у ЕУ.

ски представља перспективу јачања сарадње између одбора за европске интеграције/послове у региону. Предвиђено је Послов-

ником да се рад састанка Конференције заврши усвајањем заједничке изјаве.

7.1.2.

КОСАК

Конференција одбора за европске послове парламената држава чланица Европске уније (КОСАК) основана је 1989. године и представља форум за састанке чланова одбора за европске послове парламената држава чланица ЕУ и посланика ЕП. КОСАК има засебну институционалну структуру и Пословник о раду. Свака држава која председава Саветом министара ЕУ организује у оквиру свог председавања различите парламентарне активности, што укључује и два састанка КОСАК-а.

Србија, као држава која има статус кандидата за чланство у ЕУ, учествује у формату који чине чланови Одбора за европске интеграције Народне скупштине, у статусу посматрача.

Након ступања на снагу Уговора из Лисабона који повећава значај националних парламената, КОСАК добија доминантно политички карактер. На састанцима се, много више него раније, говори о политичким догађајима и спољнополитичким активностима.

7.1.3.

Берлински процес

Берлински процес је успостављен 2014. године и представља међувладину иницијативу сарадње која има за циљ да ревитализује мултилатералне везе између Западног Балкана и ЕУ, као и да побољша регионалну сарадњу Западног Балкана у области инфраструктурног и економског развоја. То је једна од водећих дипломатских иницијатива некадашње немачке канцеларке

Ангеле Меркел. Високи званичници са Западног Балкана и појединих држава чланица ЕУ састају се најмање једном годишње на Самиту и припремним министарским састанцима. Процес, такође, укључује институције ЕУ, међународне финансијске институције и цивилно друштво, младе и предузећа у региону. Берлински процес пружа политичку подршку на високом нивоу и широк домет

и видљивост иницијатива за регионалну сарадњу и одговарајућих политика, као и пројеката повезивања у региону.

Парламентарна димензија Берлинског процеса још увек није институционализована, али постоје различите иницијативе у вези с тим, уз активну улогу учеснице која председава Берлинским процесом или других актера.

7.2. Билатерална сарадња

Кроз билатералну сарадњу Народне скупштине, а посебно Одбора за европске интеграције, може се остварити значајан допринос напретку европских интеграција.

Билатерална сарадња Одбора за европске интеграције, пре свега, подразумева сусрете с представницима парламентарних одбора за европске послове држава чланица Европске уније. У циљу размене искуства и добре праксе, билатерална сарадња се одвија и с представницима парламентар-

них одбора за европске интеграције земаља кандидата за чланство у Европској унији.

Један од примера који најбоље осликава успешност билатералних напора НСПС делегација јесте организовање честих билатералних сусрета с Одбором за европске послове парламента Литваније, који су значајно утицали на то да Литванија, у свом парламенту, као последња држава чланица Европске уније, ратификује ССП, након чега је Споразум и ступио на снагу.

8.

Сарадња на нивоу служби парламената

8.1.

Твининг сарадња

Твининг је настао на иницијативу Европске комисије 1998. године у контексту припреме за проширење Европске уније. Осмишљен је као инструмент за сарадњу државних администрација како би се помогло земљама кандидатима у јачању капацитета државне управе и правосуђа за примену европских прописа након што постану чланице Европске уније.

НСРС је била корисник Твининг пројекта „Јачање капацитета НСРС у процесу европских интеграција“, у оквиру којег је добијена експертска помоћ из парламента Грчке. Твининг пројекат је трајао од јануара 2013. до краја октобра 2014. године. У формулисању пројектне идеје, као и у реализацији твининг пројекта, значајан допринос дали су запослени у Одељењу за европске интеграције, као и запослени у осталим одељењима НСРС-а.

8.2.

TAIEX

Инструмент за техничку помоћ и размену информација (Technical Assistance and Information Exchange Instrument – TAIEX) јесте посебно одељење у оквиру Генералног директората за суседску политику и преговоре о проширењу Европске комисије. TAIEX пружа подршку партнерским земљама у погледу приближавања и спровођења законодавства Европске уније и у кратком року омогућава добијање експертске помоћи за јачање административних капацитета.

Помоћ у оквиру TAIEХ-а доступна је кроз:

- **експертске мисије** – експерти из држава чланица пружају савете у вези са усвајањем и применом ЕУ законодавства;
- **студијске посете** – троје представника држава корисника учествује у студијској посети некој од држава чланица ЕУ;
- **семинаре и радионице** – експерти из држава чланица представљају одређене области ЕУ законодавства већем броју учесника.

Народна скупштина Републике Србије од 2008. године има успостављену сарадњу са секретаријатом TAIEХ-а, која је реализована кроз организацију неколико семинара на релевантне теме и учешће у студијским посетама.

8.3.

IPEX

Међупарламентарна размена ЕУ информација (IPEX) јесте платформа и мрежа за електронску размену информација у вези с Европском унијом између националних парламената држава чланица Европске уније и Европског парламента. (<https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/>).

Покренут као иницијатива националних држава чланица Европске уније и развијен уз техничку помоћ Европског парламента, IPEX представља базу докумената која садржи нацрте законских предлога, консултације и информативне документе Европске комисије, парламентарне документе и информације који се тичу Европске уније. IPEX истовремено нуди могућност праћења рокова провере принципа супсидијарности.

Ова платформа садржи календар међупарламентарних састанака и догађаја у Европској унији, одељак о националним парламентима и Европском парламенту с линковима до релевантних веб-страница и база података, као и информације о специфичним процедурама у националним парламентима.

IPEX платформа је отворена за националне парламенте/домове држава чланица Европске уније, Европски парламент и за парламенте/домове земаља кандидата за чланство у Европској унији. Платформа представља поуздан извор јавних информација и може послужити народним посланицима у њиховом раду.

8.4.

Остали видови сарадње

Служба Одељења за европске интеграције остварује сарадњу с колегама из Европског парламента, парламената држава чланица Европске уније и из парламената земаља кандидата за чланство у ЕУ.

У периоду од 2006. до 2014. године, због упоредивих политичких искустава у самом интегративном процесу, од посебног значаја за службу Народне скупштине биле су сарадња, размена искустава и добре праксе с парламентом Словачке.

Немачко Савезно министарство за економску сарадњу и развој (BMZ) кроз Deutsche Gesellschaft

für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH подржава регионалне активности и размену у оквиру Мреже секретаријата одбора за ЕУ интеграције (тзв. парламентарна мрежа) парламената Западног Балкана. Подршка је усмерена на активности парламентарне мреже у различитим областима релевантним за процес европских интеграција.

Поједини службеници Одељења за европске интеграције обавили су стручне праксе у Европском парламенту, као и у парламентима држава чланица као што су Немачка, Аустрија и Француска.

